

Pokud se týče výše jistoty, neklade druhý odstavec Šu 44 ex. ř. zvláštní váhy na to, by byla poskytnuta plná jistota, jak to předpisuje § 43 odstavec druhý ex. ř., neboť dosavadní exekuční úkony zůstávají v platnosti a není se co obávati úplné zkázy věci. Stačí tudíž jistota přiměřená. Odklad exekuční dražby až do právoplatného zakončení sporu jest arcíť způsobilým, ohroziti uspokojení vymáhající věřitelky, neboť vzhledem na celkové hospodářské poměry není vyloučena možnost vzestupu korunové měny a s tím souvisejícího poklesu cen realit, nicméně netřeba se v dozírné době, do které bude spor asi skončen, obávati poklesu takového, by byla pohledávka vymáhající věřitelky úplně ohrožena. Částečné ohrožení nastalo již tím, že pohledávka ta jest knihovně zajištěna teprve v druhé polovici odhadní ceny, tedy v pořadí o sobě již nedosti bezpečném. Přiměřenou se jeví proto jistota, dosahující $\frac{2}{3}$ výše pohledávky, nikoliv však jistota rovnající se celé pohledávce vymáhající věřitelky.

Čís. 2624.

Byl-li rozsudek pro zmeškání odvolacím soudem zrušen a věc vrácena do první stolice k dalšímu jednání a rozhodnutí, jest stížnost přípustna pouze, byla-li vyhrazena pravomoc.

(Rozh. ze dne 15. května 1923, R II 131/23.)

O d v o l a c í s o u d vyhověl odvolání žalovaného do rozsudku pro zmeškání, zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením a vrátil věc prvnímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

N e j v y š š í s o u d odmítl rekurs žalobcův.

D ů v o d y:

Podle Šu 519 čís. 3 c. ř. s. je stížnost do usnesení odvolacího soudu, jímž byla věc odkázána prvnímu soudu k jednání a k rozhodnutí, jen tehdy přípustna, bylo-li v usnesení vysloveno, že má býti u prvního soudu jednáno, až se usnesení stane pravoplatným. V případě, o němž jde, nevyhradil odvolací soud svému usnesení, jímž rozsudek prvního soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu jednání a k novému rozhodnutí, pravomoc, a proto je stížnost do tohoto usnesení nepřípustna, a bylo ji, což se již dle Šu 523 c. ř. s. prvním soudem mělo státi, odmítnouti.

Čís. 2625.

Jde o hornický spor mzdový, nenáležející na pořad řádných soudů, domáhá-li se horník na důlním podnikatelstvu doplatku zadržené srážky se mzdy.

(Rozh. ze dne 15. května 1923, R II 135/23.)

O žalobě horníka proti podnikateli na vyplacení 110 Kč, jež si žalovaný srazil při výplatě mzdy, rozhodl p r o c e s n í s o u d p r v é s t o -